

РЕШЕНИЕ

№ 3181

гр. София, 13.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 04.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6799** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на В. Б. Д. – Н. и А. К. Н. срещу решение № 99/22.02.2018 г. на Столичен общински съвет /СОС/, с което е одобрен проект за изменение на План за регулация /ИПР/ - план извадка на м. „Комуникационна връзка между ж.к. Д. Іч. и ж.к. Д. Пч.“, кв. 5, УПИ II – 729,2301 „за спортна зала, КОО и ТП“, образуване на нов УПИ II – 729,2301: „за спортна зала, КОО и ТП“ и предвиждане на пешеходна алея с ширина 1,50 м и свързаното с това изменение на уличната регулация между о/т. 27 и о.т. 28=3 на [улица]и между о.т. 34 и о.т. 35 на [улица].

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на административния акт поради нарушения на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и целесъобразност, основания по чл. 146, т. 3 - т. 5 от АПК. По същество се твърди, че в имота, собственост на жалбоподателите, има законно изградена сграда, за която има издадено разрешение за ползване. Изпълнението на предвидения проект би нарушило разстоянието от сградата до съседния поземлен имот. Допълнително се сочи, че в близост до имота на жалбоподателите има изградено съоръжение „пешеходна пътека с пасарелка“, което свързва ж.к. Д. І ч. и ж.к. Д. ІІ ч. Предвид на това се твърди, че оспореният административен акт е нецелесъобразен и е в нарушение на правилото за най-икономически осъществим, съобразно с чл. 108, ал. 5 от ЗУТ.

В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки оспорването се поддържа от адв. В. Х.. Допълнително се развиват съображения за нищожност на

решение № 99/22.02.2018 г. на СОС, поради липса на компетентност, липса на основания за изменение на действащия план като предвидената алея с широчина 1,50 м не отговаря на изискванията на чл. 80, ал. 4 от ЗУТ за минимална ширина от 2,25 м. Иска се отмяна на акта и се претендират разноски по делото.

Ответникът – Столичен общински съвет, в съдебно заседание се представлява от юриск. П., която пледира за отхвърляне на жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Видно от приложенияте по делото нотариален акт № 11, том Ia, рег. № 2041, дело № 71/1999г, н.а. № 162, том IV, рег. № 4497, дело № 750/1999г. и н.а. № 114, том III, рег. № 7553, дело № 474/2005 г., жалбоподателите са собственици на УПИ II – 729,2301 „за спортна зала, КОО и ТП“.

Действащият план за регулация е одобрен с решение № 97 по протокол № 32/10.12.2001 г. на СОС и е изменен със заповеди № РД-09-50- 857/22.11.2004 г. на главния архитект на С.; № РД-09-50-1222/ 17.11.2005г. на главния архитект на С.; № 1129/19.10.2007 г. на кмета на район „Искър“ и № 178/07.03.2013 г. на главния архитект на район „Искър“.

Производството по изменение на плана започва с искане на кмета на Район „Искър“ за разглеждане на възможността за разрешаване изработването на подробен устройствен план - изменение на план за регулация (ИПР) на УПИ II-792,2301, кв.5, м. „Комуникационна връзка ж.к. Д.-1 част и ж.к. Д.-2 част“ като от източната странична регулационна линия се отреди пешеходно преминаване, обективизирано в писмо вх. № САГ17-ГР00-186/30.01.2017 г. Като мотив за исканото изменение е посочено, че ограждането на УПИ II-792,2301 преустановява съществуващото на място пешеходно преминаване, което осигурява пряк достъп до спирката на градския транспорт на [улица]при бл. 206 до ж.к. „Д. I ч.“ Представено е и мотивирано предложение.

Със заповед № РА50-59/01.02.2017 г. на главния архитект на СО е разрешено да се изработи служебно проект за подробен устройствен план - план-извадка - ИПР при териториален обхват: УПИ II-792,2301, кв. 5, м. „Д. 2 - разширение (прилежащи на [улица]) и улична регулация между о.т. 27 и о.т.28=3 на [улица]и между о.т. 34 и о.т. 35 на [улица], район „Искър“. С писмо № САГ17-ГР00-186-[1]/01.02.2017 г. заповедта е изпратена до кмета на район „Искър“ за сведение и изпълнение.

Проектът е изработен служебно от [фирма] и с писмо № САГ17-ГР00-186-[4]/20.02.2017 г. е изпратен за обявяване на заинтересованите лица по реда на чл. 128, ал. 3 от ЗУТ. С писмо, изх. № РИС17-ВК08-105-[5]/06.04.2017 г. (вх. №САЕ17- ГР00-186-[5]/07,04.2017 г.) на главния архитект на район „Искър“, проектът е върнат след приключила процедура по чл. 128, ал. 3 от ЗУТ като е посочено, че в срока по чл. 128, ал. 5 от ЗУТ е постъпило едно възражение е вх. № РИС17-ВК08-105-[4]/29.03.2017 г. от А. Н. и В. Н.. Идентично възражение от същите податели е постъпило и в деловодството на НАГ с вх. № САГ17-ГР00-667/29.03.2017 г.

Служебно към преписката са представени копия от заснемане и експертна оценка на съществуващата растителност за обект: ПРЗ на територията, прилежаща на проектното продължение на [улица](м. „Д. - разширение“), заверени на 19.07.2011г. от Дирекция „Зелена система“ при СО по вх. № 7000-СП-616/18.07.2011 г.

Проектът е разгледан и приет на заседание на ОЕСУТ с протокол №

ЕС-Е-35/02.05.2017 г., т. 13 като възражението от А. Н. и В. Н. не е уважено и е отхвърлено като неоснователно с изложени мотиви. Направено е служебно предложение проектът да се съгласува със СЕКК-гр. С. на основание чл. 65, ал. 2 и ал. 5 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. на МРРБ за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

С протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-59/25.07.2017 г., т. 5 – допълнителна, е коригиран и допълнен протокол № ЕС-Е-35/02.05.2017 г., т. 13, като е поискано проектът да се преработи върху актуална кадастрална карта, предвид настъпили промени - поземлени имоти с идентификатори 68134.1500.792 и 68134.1500.2301 са обединени в поземлен имот с идентификатор 68134.1500.2772.

Представено е удостоверение № 25-90992/26.10.2017 г. от СЕКК - [населено място] за приемане на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри за обект: 68134.1500.2772.

С доклад, вх. № САГ17-ГР00-186-(13)/06.02.2018 г. от главния архитект на СО е внесен проекта за разглеждане от СОС.

Столичният общински съвет е приел, че е материално компетентен да одобри ПУП, тъй като с ИПР се предвижда изграждане на обект - публична общинска собственост-алея, което изисква отчуждаване на част от имот - собственост на физически лица - основание по чл. 21, ал. 7, във връзка с ал. 1 от Закона за общинската собственост. Установено е, че искането за служебно изработване и одобряване на проект за ПУП - ИПР е направено от кмета на район „Искър“, упражняващ правата на собственост на Столична община на територията на район „Искър“, във връзка с нуждата от осигуряване на най-кратък пешеходен достъп от спирка на масовия градски транспорт при бл. 206 до вътрешността на [жк]- основание по чл. 134, ал. 1, т. 2, във връзка с ал. 2 от ЗУТ за изменение на действащия ПУП. Проведено е обществено обсъждане. С решение по протокол № ЕС-Г-19/08.03.2011 г., т. 13 проектът е приет от ОЕСУТ и върнат за корекции по служебни предложения.

Като мотиви за изменението на плана е посочено, че предвижданията на действащия ПУП не са в съответствие със съществуващата на място пешеходна връзка от спирка на масовия градски транспорт при бл. 206 до вътрешността на ж.к. „Д. I ч.“. Предвид горното е налице общинска нужда за устройствено регламентиране и изграждане на ползваната пешеходна връзка, която нужда не може да бъде задоволена по друг по-целесъобразен и икономично осъществим начин. Последното представлявало основание по чл. 134, ал. 1, т. 2, във връзка с ал. 2 от ЗУТ за изработването и одобряването на ПУП-ИПР. Посочено е още, че предложението не противоречи на ОУП на СО и устройствена зона „Смф“, в която попада имота, с което е спазено изискването на чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1 от ЗУТ, както и, че решението е целесъобразно и най-икономично осъществимо, в съответствие с чл.108, ал.5 от ЗУТ.

При горните съображения СОС приема решение по т. 19 от протокол № 48/22.02.2018 г., с което е одобрен проект за План-извадка-изменение на план за регулация (ИПР) на м. „Комуникационна връзка ж.к. Д.-2 част“, район „Искър“, кв. 5, УПИ П-792,2301 „за спортна зала, КОО и ТП“, образуване на нов УПИ П- 792, 2301 „за спортна зала, КОО и ТП“ и предвиждане на пешеходна алея с ширина 1.50 м. и свързаното с това изменение на уличната регулация между о.т. 27 и о.т. 28=3 на [улица]и между о.т. 34 и о.т. 35 на [улица]по кафявите линии, цифри, текст и зачертавания, съгласно приложения проект.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушано и прието

заключение по съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира изцяло като обективно и обосновано. Според заключението на в.л. Т. Д., имота на жалбоподателите е с излаз на [улица]от юг и [улица]от север. Западната граница на имота тангира със съществуващ път, частично без настилка, осъществяващ връзка между [улица]и [улица]. От изток имотът граничи с УПИ IV-797, 1915. Мястото е оградено от всички страни с прозирна ограда. От източната страна на имота, в границите му са монтирани входни врати (заключени) откъм [улица]и [улица]. На север от имота, през [улица]е застроен терен на магазин „К.“. Спирката на масовия градски транспорт (автобус и тролей) е на [улица]и граничи с процесния имот - почти опира на южната му граница. Имотът е застроен със сграда, намираща се в източната му част, така както е показано на скица - л. 25, която сграда е на разстояние от около 3,0 м. (графично) от границата с УПИ IV- 797,1915.

Според вещото лице с оспореното решение се отнемат 58 кв. м. от УПИ II-792,2301 от кв. 5, м. “Комуникационни връзка ж.к.Д.- 2 част“, съгласно скица на л. 25 от делото, представляваща графична част към обжалвания план. УПИ II-792,2301, съобразно предвиденото в ИРП отговаря на изискванията на чл. 19, ал. 1 от ЗУТ за лице и повърхност, т.к. лицето е с размер около 95 м. към [улица], а повърхността многократно надвишава минимално установената в размер на 300 кв.м. по чл. 19, ал. 1 от ЗУТ.

Съдебният експерт сочи, че обжалваният план не засяга законно изградената в УПИ II-792,2301 сграда, т.к. пешеходната алея е на разстояние от 1,5м от сградата. Вещото лице сочи, че това разстояние е под определения в чл. 31, ал. 1 от ЗУТ минимум от 3 м.

С протокол № 32/10.12.2001 г. решение № 97 с графична част към него (л. 165-167), с което се одобрява проект за ЗРКП на „Комунална връзка[жк], при посочени граници. В графичната част към плана (л.167) е показан процесния имот в кв. 5 с отреждане: за паркиране (УПИ II) и за спортна зала, КОО и ТП (УПИ III-792), включително и предвидено застрояване. Спирка на градския транспорт се намира на [улица], достъп до който се осъществява по улици, намиращи се на изток и запад от процесния имот. Същата скица се намира и на л. 196 от делото, с изрично отразяване, че „В този план е одобрен и УПИ, през което минава пътеката“. Към настоящият момент спирката на МГТ е непосредствено пред имота на жалбоподателя така, както е показано на скици-копие от ОУП (2009 г.) и от КК (2012 г.) Към настоящият момент достъп до спирката на МГТ се осъществява по [улица], намираща се на изток от процесния имот, както и по съществуващ път - частично без настилка, тангиращ със западната граница на имота така, както е показано на скица-компютърна извадка от плана, еднаква с тази на л. 25.

При тези фактически установявания, от правна страна съдът намира следното:

Решение № 99/22.02.2018 г. на СОС е обнародвано в ДВ, бр. 27/27.03.2018 г., а жалбата е депозирана на 27.04.2018 г. по пощата, видно от констативен протокол на л. 11 от делото. Следователно жалбата е подадена в срок от лица, чиито имот е предмет на плана, съответно заинтересувани лица в производството по одобряване на подробните устройствени планове по см. на чл. 131, ал. 1 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 21, ал. 1 и 7 от Закона за общинската собственост, чл. 110, ал. 1, т. 2 и ал. 2, чл. 133, ал. 1, ал. 2 и ал.

4, във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 2, чл. 108, ал. 5, чл. 115, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ, т. 2 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, протоколи на ОЕСУТ № ЕС-Е-35 от 02.05.2017 г., т. 13 и № ЕС-Е-59 от 25.07.2017 г., т. 5

Настоящият състав установи, че оспореното решение на СОС е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. С оспореното решение е одобрен проект за ИПР, с който по същество се изменя източната регулационна граница на УПИ П-792,2301 "за спортна зала, КОО и ТП" за обособяване на пешеходна алея с ширина 1.50 м. като се отнемат 58 кв.м от имота според заключението по СТЕ. Съгласно чл. 136, ал. 1 ЗУТ проектите за изменения на устройствените планове на основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 се изработват, съгласуват, обявяват, одобряват и влизат в сила при условията и по реда на Раздел III от Глава седма – редът, предвиден за създаване, обявяване и одобряване на устройствените планове. Разпоредбата на чл. 129, ал. 2 от ЗУТ предвижда, че подробният устройствен план в обхват до един квартал, а в Столичната община и в градовете с районно деление - в обхват до три квартала /както е в настоящият случай/ се одобрява със заповед на кмета на общината в 14-дневен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от общинския експертен съвет. Изключение от това правило е установено с разпоредбата на чл. 21, ал. 7 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и касае случаите, в които с одробен устройствен план се предвижда изграждането на обекти - публична общинска собственост, във връзка с реализирането на което мероприятие се отчуждават имоти или части от тях, собственост на физически или юридически лица. В тези случаи законът предвижда, че независимо от обхвата на плана, същият се одобрява от общинския съвет.

Безспорно, пешеходните алеи в населените места като елемент на транспортната техническа инфраструктура и предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, представляват публична общинска собственост по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 3 ЗОС, предвид на което и компетентният да одобри процесния ПУП административен орган, на основание разпоредбата на чл. 21, ал. 7 ЗОС, е именно Столичен общински съвет. Оспореното решение е прието на заседание на Столичен общински съвет, проведено на 22.02.2018 г. и е обективизирано в т. 19 от протокол № 48, подписан от председателя на СОС. В жалбата не се правят възражения, относно законосъобразното провеждане на заседанието, на което е прието решението.

Решението е в изискуемата писмена форма като съдържа от външна страна фактически и правни основания за приемането му. За мотиви на акта следва да се приемат и доказателствата, съдържащи се в административната преписка, относно всички процесуални действия, извършени в хода на административното производство. Оспореното решение на СОС обаче е немотивирано. Както бе посочено по-горе, като основание за компетентността на органа, издател на процесния административния акт е посочена разпоредбата на чл. 21, ал. 7 З.Общ.С, съгласно която подробните устройствени планове, които предвиждат изграждане на обекти - публична общинска собственост или на такива от първостепенно значение - публична общинска собственост, осъществяването на които изисква да бъдат принудително отчуждавани имоти, собственост на физически или на юридически лица, се одобряват от общинския съвет, независимо от техния обхват. В случая обаче в оспореното решение и в съпътстващите го документи, не са изложени каквито и да е мотиви за това, че общинските нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин, които предвиждат

принудително отчуждаване на недвижими имоти - собственост на физически или на юридически лица (чл. 21, ал. 1 ЗОБС). Напротив, видно от графичната част на административния акт, а и от неоспореното заключение на вещото лице се установява, че процесното изменение изцяло е в интерес на находящия се до имота на жалбоподателя магазин „К.“. Според СТЕ предвидената с обжалвания план пътека осигурява непосредствен (най-близък) достъп само до магазин „К.“. От експертизата се установява, а и не се спори по делото, че спирката на градския транспорт е непосредствено пред имота на жалбоподателя като видно от скиците на л. 209 от делото, най-прекият път до коментирания магазин е именно по предвидената пешеходна алея. И обратното, така предвиденият достъп до ж.к. „Д. I ч.“, какъвто е основния мотив за търсената промяна на плана, в случая се явява опосреден от имота, в който се намира магазин „К.“. Допълнително, съдебният експерт сочи, че съществува и друго градоустройствено решение за осигуряване на достъп до спирка на МГТ на жителите на ж.к. „Д. I ч.“

Съгласно чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. Преценката за целесъобразност и икономичност на плана, изискуема по чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, следва да се извършва не само с оглед цялостното устройствено решение, но и при спазване разпоредбите, относно отделните имоти и с оглед правата и интересите на всеки отделен адресат на тези предвиждания /в този смисъл решение № 3379/11.03.2014 г. по адм. д.№ 13548/2013 г.; решение № 13059/09.10.2013 г. на ВАС по адм.д.№ 63798/2013 г.; решение № 16110/04.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 9903/2013 г.; решение № 5009/10.04.2014 г. на ВАС по адм.д. № 2177/2014 г., II о./-. Предвидено е изграждане на пешеходна алея за широко обществено ползване, което засяга имота на жалбоподателя, без да са изложени конкретни мотиви за наличието или липсата на друго градоустройствено решение. Липсата на такива мотиви не дава възможност за преценка дали административният акт е издаден в съответствие с материалния закон и в съответствие с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, т.е. дали предвижданията за имота засягат правата и интересите на собствениците в степен по-голяма от необходимото за постигане целта на закона.

На следващо място одобреният проект за изменение на План за регулация нарушава и разпоредбата на чл. 35, ал. 2 от ЗУТ. По делото не се спори, че УПИ II – 729,2301 е с предназначение „за спортна зала, КОО и ТП“. Не се спори, а и от приложените доказателства се установява, че в същият УПИ има законно изградена нежилищна сграда, редовно въведена в експлоатация. Съгласно чл. 35, ал. 2 от ЗУТ разстоянието на нежилищните сгради до вътрешните граници на урегулиран поземлен имот при свободно застрояване не може да бъде по-малко от 3 м., а между тези сгради в урегулиран поземлен имот - съобразно подробния устройствен план и при спазване на санитарно-хигиенните, противопожарните и технологическите изисквания. От приетото по делото заключение на СТЕ се установява, че цитираното минимално изискуемо

отстояние не е спазено. Според вещото лице към настоящият момент разстоянието от сградата до страничната регулационна линия е 3.00м, а съобразно предвижданията на плана става 1.50 м.

Не на последно място, предвидена пешеходна алея е с размер 1,50 м., което е в нарушение на чл. 80, ал. 4 от ЗУТ, съгласно който широчината на пешеходните алеи в населените места, в курортните и вилните зони е най-малко 2,25 м. Последното представлява самостоятелно основание по чл. 145, т. 4 от АПК, за отмяна на решение № 99/22.02.2018 г. на СОС.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

На основание чл. 143, ал.1 АПК, на жалбоподателят следва да се присъдят направените от него и претендирани съдебни разноси за държавна такса в размер на 10 лв., адвокатско възнаграждение – 500 лв. и експертиза – 400 лв.

Водим от горното и на основание чл. 168, ал.1, чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, II отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на В. Б. Д. – Н. и А. К. Н.,
РЕШЕНИЕ № 99/22.02.2018 г. на Столичен общински съвет, с което е одобрен проект за изменение на План за регулация /ИПР/ - план извадка на м. „Комуникационна връзка между ж.к. Д. Іч. и ж.к. Д. ІІч.“, кв. 5, УПИ ІІ – 729,2301 „за спортна зала, КОО и ТП“, образуване на нов УПИ ІІ – 729,2301: „за спортна зала, КОО и ТП“ и предвиждане на пешеходна алея с ширина 1,50 м и свързаното с това изменение на уличната регулация между о/т. 27 и о.т. 28=3 на [улица]и между о.т. 34 и о.т. 35 на [улица];

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати на В. Б. Д. – Н. и А. К. Н. от [населено място], сумата от 910 (деветстотин и десет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: